

270/18
dispress

KRÁSNES ZPĚV

KRÁSNOU ČESTNOU

DOJETI

dobří herci.

Ohlasy

na představení
Do velké krajiny Dudědu

HUSBU! ZPĚV

CHDÍM ME DETI O KRAČI

zmateny!

trošku zmatané
"....."

Tip na výlet

aneb jak Anča a Pepík zabloudili na Mělník.

Nedávno jsme si vyjeli s rodiči na výlet na Mělník. Nejenže je krásné procházet se podél řeky Labe a spatřit, jak se Vltava vlévá do Labe, ale stojí i za to jít se podívat do města. Když jsme zrovna procházeli kolem mělnické Prašné brány, upoutal nás plakát s pozvánkou na výstavu komiksově tvůrčí dílny Lucie Lomové. Určitě znáte její komiksy „Anča a Pepík“. Samozřejmě jsme se šli ihned podívat dovnitř. Vystoupali jsme po strmých dřevěných točitých schodech do prvního patra staré věže. Tam byla jakási kavárnička. V druhém i třetím patře byly kromě ukázek z autorčiných komiksů a hodinového stroje i stolečky s židlemi, které také patřily ke kavárně. Říkala jsem si, jak asi paní kavárnice zvládne vynést plné hrnečky nebo talířky s občerstvením po točitém schodišti do nejvyšších pater věže. Ale to jsem si nevšimla kladkostroje s maličkým tácem, který se pohyboval středem věže mezi vinutým schodištěm s plnými hrnečky zdola nahoru a s prázdným nádobím zase v opačném směru. Ale abych nepsala jen o jídle, vrátíme se ke komiksům. Na výstavě uvidíte jak novější, tak i starší komiksově příběhy Lucie Lomové. Moc mě zaujal i pobavil komiks „Chvilka pro tebe – rodinný komiks vánoční“, tak jestli se tam někdy stavíte, prohlédněte si jej.

Z horního patra věže je také moc krásný výhled na náměstí i na mělnický kostel. Výstava potrvá do 13.5., určitě se tam stavte, stojí to za to.

SoBra

Bílý sesák

Viděla jsem inscenaci Bílý sesák. Moc se mi na ní líbilo, že herci, který hrál Bílého sesáka, měl v ruce kameru pro dobu celého představení, takže jsme viděli na plátně jako očima sesáka. Představení připravilo divadlo Drak. Inscenace se mi moc líbila :)

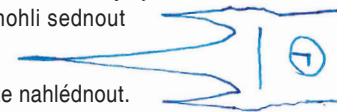
NINA

Vojenské letiště v Čáslavi

22. března, za chladného rána, se 15 dětí z DRDS vydalo na asi hodinovou cestu na vojenské letiště v Čáslavi. Už vesnici před Čáslaví jsme zahlédli vojenské letadlo, ale zážitek byl ještě větší, když jsme vzlet viděli zblízka. Jako první jsme zastavili v hasičské zbrojnici letiště. Viděli jsme tam celkem devět plně vybavených hasičských aut a dokonce jedno hasičské kolo. Někteří z nás si mohli sednout do jednoho z aut, další okukovali oblečení připravené k zásahu na tyčích přimontovaných k plechové stěně.

Odtud jsme se přesunuli do hangáru údržby a oprav letounů L-159 ALCA a L-39 Albatros. Do L-39 Albatros si někteří mohli sednout, do JAS-39C Gripen v druhé části hangáru jsme mohli pouze nahlédnout. Pak ale už byl čas na oběd. Proto náš autobus zamířil k místní jídelně. Možná si myslíte, že jídlo vypadalo a chutnalo jako „kejda“, ale to se pěkně mýlíte. Tak dobrý řízek s bramborovou kaší jsem jedl snad jen od mé mamky. Poté jsme už nastoupili do autobusu, připásali jsme se, pan řidič nastartoval motor a my jsme s hlavami plnými zážitků a plným edirolem projeli branou vojenského letiště v Čáslavi. **VoJan**

O jednom z nás

Meda

Meda je jedna z mých nejlepších kamarádek z DRDS, proto jsem si vybrala, že o ní napíši. Meda má velké oči, takže působí roztomile. Chodí do 4. třídy. Je jí 9 let, ale to se teď v květnu změní... :) Jednou mi Meda vyprávěla, že jí rodiče dali jméno Meda proto, že když se narodila, tak jí voněly vlásky po medu. Má 3 sourozence. Dvě mladší sestry, Kristýnku a Terezku, a také mladšího bratra Honzíčka. Jednou jsem u ní doma byla na návštěvě a bylo to moc fajn. Myslím, že mít tolik sourozenců může být docela zábava. Mezi další zájmové kroužky, na které

Meda kromě DRDS ještě chodí, jsou krasobruslení a hra na violoncello. Také ráda čte a hraje různé společenské hry. Jejím oblíbeným sportem je vybíjená. Jedním z nejoblíbenějších Mediných jídel jsou palačinky. Naopak jídlo, které ráda nemá, je vše, v čem je mák... Meda je veselá a skoro všemu se směje. A já jsem s ní ráda, protože je s ní legrace. **AnŠu**

Neznámo (povídka). Místnost, ve které sedím, je prosvětlená umělým bílým světlem. Není tady zima, ale ani teplo. Vzduch se nehýbe. Před nějakou dobou jsem ještě slyšel bzučení žárovek. Teď už neslyším nic. Říkám před nějakou dobou, protože pojem o čase zmizel jako první. Pak zmizela tma za zavřenými očima. Místo ní tam bylo jen to světlo. A nakonec, nakonec zmizel zvuk. Neslyším žárovky, neslyším svůj dech, své myšlenky, neslyším ani tlouct své srdce. To všechno je pryč. Všechno, až na ty čtyři stěny. Čtyři stěny, které mě drží mezi sebou.

Kratší mají jen o několik palců méně.

A pak jsou tu ty dveře. Jsou stejně bílé jako stěny, které je obírají. Sedmdesát sedm a půl palce na výšku a skoro dvacet čtyři na šířku. Jenom plocha, bez otvoru, abych mohl vyhlédnout ven, bez kliky. Jsou celkem úzké. Užší, než jsem měl ve svém starém bytě. Ano, i na to místo si vzpomínám. To je ta hlavní věc, která ještě stále nezmizela. Moje mysl. Neslyším ji, ale vím, že je stále tady. To bude nakonec i příčina toho, že zmizím já. Chybí mi nevědomost šílenství, kvůli kterému mě sem kdysi zavřeli. To jsem si nepředstavoval nic, všechny ty věci jsem skutečně viděl. Víím, že moje mysl bude nakonec stát za tím, co se mi stane. Domněnky, bez důkazů, založené na předpokladech. Představoval jsem si, jaké hrůzy se odehrávají za těmi dveřmi. Přemýšlel jsem nad miliony důvodů, proč je tu takové ticho. Báíl jsem se toho. A to je ono, to, co nakonec vymaže i mě. Strach. Strach z neznáma. **KatKa**

Místnost má tvar obdélníku. Delší strany

Hrajeme

12. 5. – Oslavy 150. výročí položení základního kamene Národního divadla – v rámci letošních oslav tohoto významného jubilea pořádá Národní divadlo mimořádný happening na náměstí

Václava Havla v Praze (Piazzeta Národního divadla), DRDS vystoupí v 15.20.

16. 5. Divadlo Minor – Kam zmizela Rebarbora a veřejná zkouška Všehokniha

2. 6. – Pacov – Benefice s Dominicem Millerem, Stingovým dvorním kytaristou. Výtěžek bude prostřednictvím organizace Člověk v tísní použit na nákup drobných hudebních nástrojů pro děti ve školách na severu Sýrie.

Vysíláme

8. 5. – ČRo Vltava, 8.15

Jeden jestřáb mnoho vran rozháni. Příběh československého leteckého esa Karla Kuttelwaschra a reportáž z prostředí jeho dnešních následovníků na 21. základně taktického letectva v Čáslavi.

Jedeme

do Svitav!

Vážení vedoucí dětských souborů, blahopřejeme Vám k doporučení Vaší inscenace do širšího výběru na celostátní přehlídku Dětská scéna 2018. Programová rada Dětské scény se rozhodla ZAŘADIT VAŠI INSCENACI DO PROGRAMU přehlídky (k deseti přímým postupům vybírala pět inscenací z celkových 30 doporučení, několik dalších má pozici „náhradníků“). Přehlídka se koná ve Svitavách ve dnech 8.–14. června. Počítáme s vystoupením Vašeho souboru!

DRDS
Dísmánův rozhlasový
dětský soubor

Dispress číslo 270 připravili: Sophie Bransten, Anežka Šubrtová, Katharina Kasíková, Nina Rudišová, Jan Vokrouhlecký, Jakub Sejkora, foto Hana Novenková, grafika Magdalena Martinovská. Duben 2018